

[Helge von Rosen.]

privilegier, ofte været meget pinlige; også i dette prestigeforhold er lovforslaget positivt. Det er beklageligt, at der ikke allerede nu er bragt nordisk enighed til veje, men det er sikkert rigtigt med de senere og også hyppige betalingsstandsninger in mente og de mange tilfælde, hvor løn- og feriepengekrav ikke øjeblikkelig har kunnet opfyldes af boerne, at vi får de foreslåede ændringer nu uden at afvente den nordiske enighed.

Lønmodtagernes privilegium styrkes så afgørende ved fjernelsen af konkurrerende krav, at totalstillingen generelt styrkes trods begrænsningen til 6 måneders lønkrav mod tidligere 1 år. Jeg er for så vidt enig i, at en begrænsning til 3 måneder som foreslået af konkurslovsudvalget, forekommer ret drastisk. Jeg tror dog ikke, at der er mange tilfælde, hvor lønmodtagere lader deres løn indestå længe for at hjælpe virksomheden over likviditetsvanskeligheder. Med den styrkelse af lønkravet, som er foreslået, kan man muligvis risikere, at f. eks. familie eller hovedaktionærer i flere tilfælde, end det hidtil har forekommet, udbetaler lønnen til de pågældende mod at få transport i deres privilegerede krav og på denne måde skaffer sig et utilsigtet privilegium for det, der egentlig blot er et støttelån til et vaklende foretagende — ofte til det, der i realiteten er deres eget foretagende. Et for stort omfang af denne trafik kan være betænkeligt, og 6 måneders privilegiet er i denne henseende altså farligere end 3 måneders privilegiet. Vi kan formentlig få dette og andre forhold belyst under en udvalgsbehandling.

Jeg skal på det radikale venstres vegne anbefale lovforslagene.

Ømann: Da mit partis ordfører i denne sag, hr. Poul Dam, er blevet forhindret, skal jeg tillade mig at komme med nogle få bemærkninger til lovforslagene. Jeg synes, der er grund til at takke justitsministeren for det initiativ, han har taget til at ændre prioritetsordenen i konkursloven. Der er mange detaljer og teknikaliteter, som det nok vil være muligt at tage op, men det er noget, der bedre egner sig til udvalgsdrøftelserne.

Det er jo lønkravets forbedrede placering,

der har den store interesse i forslaget. Denne forbedrede placering er sket ved, at andre krav, især offentlige interesser, skatter og afgifter, rykker tilbage, og det er naturligvis en glædelig ændring. Men jeg vil dog gerne have lov til at stille det spørgsmål, om forbedringen egentlig er tilstrækkelig. Når man ser på de beskæftigedes betydning for virksomheden, når man betænker, at de beskæftigedes eneste eksistensmulighed er at sælge deres arbejdskraft, ja, så skulle en kraftigere beskyttelse vel egentlig være naturlig og helt selvfølgelig, så meget mere som de beskæftigede jo ikke efter de nuværende forhold har medbestemmelse i produktionen eller nogen som helst indflydelse på de dispositioner, der har ført til virksomhedens forlis. Jeg er klar over, at det kan være forbundet med praktiske vanskeligheder at lade lønmodtagerne gå forud for pantekreditorerne f. eks. Men jeg tror, det vil være værd at overveje, også under hensyn til den betydning for realkreditte, som de beskæftigede har, om det ikke var muligt at give dem en sådan yderligere sikkerhed.

Spørgsmålet om, hvor langt man skal gå tilbage, om 6 måneder er en fornuftig periode, er noget, der decideret egner sig til udvalgsdrøftelse. Vi må have nogle oplysninger frem om, hvad der er det praktiske i sådanne konkurstillfælde, og hvor stor risiko der er for, at nogen afskæres fra deres ret, hvis man laver fristen for kort.

Der er en vanskelighed med hensyn til at udskille de kategorier af beskæftigede, som ikke skal have denne beskyttelse; der er jo visse kategorier af højere funktionærer, som undtages. Jeg tror, det vil rejse nogle problemer. Hvis man i et sådant tilfælde tænker sig, at en oparbejdet gæld til en højere funktionær betales op imod en konkurs-situation, ja, så er spørgsmålet, om en sådan betaling falder ind under reglerne om afkræftelse. Dette blot for at nævne et af tilfældene.

Jeg skal i øvrigt tilsige mit partis velvilje ved behandlingen af lovforslagene og tilføje, at vi er parat til at drøfte mulighederne for en endnu bedre stilling for de beskæftigede.

Kjær Rasmussen: Vi har ikke så mange bemærkninger til de to lovforslag her. Vi